

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

21-04 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klager) jegens (...) (hierna verweerder).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), mevrouw drs. S. Klimesova (lid) en mevrouw drs. M.B. Kroon (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 17 juli 2021 ontving het College per e-mail een klachtschrift inhoudende een klacht over verweerder. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 19 juli 2021. Bij e-mail van 19 juli 2021 deelde klager desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend. Bij e-mail van 20 juli 2021 diende klager een aanvullend klachtschrift in over verweerder. Het College bevestigde de ontvangst van het aanvullend klachtschrift bij e-mail van 23 juli 2021. Het College besloot de klachtschriften in één procedure te behandelen.

Het College verklaarde de klacht op 23 juli 2021 ontvankelijk.

Bij brief van 27 juli 2021 verzocht het College aan verweerder om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving het ongedateerde verweerschrift via de e-mail op 24 augustus 2021.

Klager verstrekke op 9 september 2021 aanvullende informatie via de e-mail.

Het College informeerde partijen bij brief van 19 oktober 2021 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden.

Klager verstrekke op 7 november 2021 aanvullende informatie via de e-mail.

De hoorzitting vond plaats op 15 december 2021 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klager is de vader van twee zonen. Zoon X is geboren in september 2012. De andere zoon is geboren in januari 2015.

2. Verweerder is werkzaam bij een zelfstandig gevestigde orthopedagogische praktijk. Verweerder is geregistreerd als basis-orthopedagoog in het kwaliteitsregister NVO. Hij werkte ten tijde van de

onderhavige klacht onder supervisie van een hoofdbehandelaar. Dit was tot kort na 10 juni 2021 de praktijkhouder. Daarna nam een andere medewerker in de praktijk de rol van hoofdbehandelaar op zich.

3. In januari 2021 bezochten de ouders van zoon X de praktijk op verwijzing van de huisarts. De hulpvraag was dat zoon X meer zelfvertrouwen zou krijgen, zijn angsten verminderden en dat hij een gevoel van veiligheid kon ervaren op het moment dat hij dingen alleen moest doen. De ouders wilden voorts weten hoe ze het beste konden aansluiten bij de behoefte van zoon X.

4. De praktijkhouder sloot in februari 2021 een zorgovereenkomst met de ouders.

5. In april 2021 stelde verweerder samen met een collega (collega A), onder supervisie van de praktijkhouder, het behandelplan vast voor zoon X en de ouders. De behandeling bestond uit wekelijkse gesprekken met zoon X en de inzet van ouderbegeleiding in de vorm van tweewekelijkse gesprekken met beide ouders gezamenlijk. Collega A voerde de gesprekken met zoon X en verweerder de gesprekken met de ouders. Als doelstelling voor de ouderbegeleiding stond in het behandelplan het volgende:

‘Aan het einde van de behandeling hebben ouders handvatten gekregen waarmee zij zoon X kunnen helpen om minder angst te ervaren. Daarnaast is het inzicht in de emotieregulatie van ouders vergroot en kunnen ouders nog meer aansluiten bij de behoefte van zoon X.’

6. Na aanvang van de hulpverlening maakten ouders kenbaar dat zij gingen scheiden.

7. Op 4 juni 2021 stuurde moeder een e-mail naar verweerder waarin zij haar zorgen kenbaar maakt over de situatie met klager die op dat moment nog met moeder en de kinderen in één huis woonde. In deze e-mail stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Mocht je een advies voor mij hebben, graag. Mocht je volgende week het gesprek zelf op het onderwerp verhuizing en gewenning van de jongens willen brengen, ook goed.’

8. Op 7 juni 2021 stuurde moeder opnieuw een e-mail naar verweerder. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Sinds ons telefoongesprek maak ik mij erg zorgen over de reactie van klager op het gesprek van aanstaande donderdag. Hij gaat schrikken van wat ik ga vertellen en zal hier zeker op reageren.

(...)

Kan het gesprek misschien in levenden lijve plaatsvinden? (...)

Ik zou het fijn vinden als jij me maandag even kunt bellen om bovenstaande door te spreken. Het houdt mij bezig. En als het niet maandag kan dan graag dinsdag omdat ik dan op mijn werk ben.’

9. Verweerder beantwoordde dit bericht diezelfde dag via de e-mail. Verweerder schreef -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Het lijkt mij inderdaad wel passend om het gesprek op de praktijk plaats te laten vinden. Dit kan ook prima. Voor de reactie thuis kan het helpen om het sociaal netwerk in te zetten. (...) Daarnaast kan het ook helpen om achteraf even apart van elkaar te zijn. Wanneer je je verder nog zorgen maakt over een onveilige situatie thuis zou je met de wijkagent in gesprek kunnen gaan om hem/haar in te lichten van de situatie. Deze kan dan ingezet worden wanneer een escalatie plaatsvindt.’

10. Moeder reageerde -voor zover hier van belang- op 7 juni 2021 als volgt op deze e-mail:

‘Stuur jij een mail wat betreft de verandering van het gesprek op locatie? Beetje raar als ik dat tegen klager moet zeggen.’

11. Moeder stuurde op 8 juni 2021 wederom een e-mail naar verweerder waarin zij berichtte dat vanuit haar netwerk een melding over klager was gedaan bij Veilig Thuis. Voorts deelde zij aan verweerder mee wat zij van plan was tegen klager te zeggen in het zorggesprek van 10 juni 2021. Voorts schreef zij in deze e-mail -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Als jij het gesprek begint en vraagt naar: hoe gaat het met jullie? Zal ik deze vraag beantwoorden met iets als: lastig, want ik maak mij toch wel heel erg zorgen over een aantal dingen. Als jij dan doorvraagt waarom hoe en wat, kan ik vervolgens zeggen dat klager hele erge dingen zegt waar ik keer op keer heel erg van schrik en waardoor ik mij heel erg zorgen maak over de toekomst. Als jij dan doorvraagt kan ik de dreigementen benoemen. Zo hoeven we het niet over de mail te hebben van mij. Ik vind het fijn als je weet dat ik dit verwachtingspatroon heb van het gesprek. Mocht je het onverwachts geheel anders zien, laat het dan aub weten uiteraard.’

12. Op donderdag 10 juni 2021 voerde verweerder in de praktijk een ‘live’ zorggesprek met beide ouders. Diezelfde avond vond een escalatie plaats in de thuissituatie waarbij de kinderen aanwezig waren. Klager verliet die avond de echtelijke woning om bij zijn vader te gaan wonen.

13. Verweerder stelde van het zorggesprek een gespreksverslag op. Hij mailde een eerste versie van het verslag op 15 juni 2021 naar ouders.

14. Op 17 juni 2021 legden verweerder en de hoofdbehandelaar deze zaak telefonisch en anoniem voor aan Veilig Thuis.

15. Klager liet bij e-mail van 28 juni 2021 aan verweerder weten dat hij stopte met de oudergesprekken. Verweerder had daarna nog twee gesprekken met moeder in het kader van de ouderbegeleiding, op 28 juni 2021 en 7 juli 2021.

16. Op 7 juli 2021 stuurde verweerder het definitieve gespreksverslag naar de ouders. Het verslag bevatte geen datum. In het verslag stond -voor zover hier van belang- het volgende:

Plan

- Afgesproken is dat ouders op het moment gaan kijken hoe zij afstand van elkaar kunnen nemen zodat conflicten in het bijzijn van de kinderen worden geminimaliseerd. Vader geeft aan dat hij voorlopig op een matras in zijn werkkamer gaat slapen tot zijn verhuizing.
- Na afloop van het gesprek heeft klager besloten tot de verhuizing bij opa (vader van klager) te slapen.
- Vanaf 8 augustus leven ouders volledig apart.
- Oudergesprekken worden voortaan apart van elkaar ingepland om ruimte voor de eigen invulling van het ouderschap te geven.

(...)

Voor afspraken omtrent omgang en verdeling van huisvesting kinderen is van belang om contact op te nemen met gemeente/mediatie.

(...)

Opmerkingen vanuit ouders

Ouders hebben beiden via mail en in gesprek laten weten welke aanpassingen zij in het verslag wensen. De feitelijke onjuistheden zijn binnen het verslag aangepast en resterende opmerkingen zijn hieronder geplaatst.

(...)

Moeder

(...)

- * De tekst 'Na afloop van het gesprek heeft klager besloten tot de verhuizing bij opa te slapen' hoort niet bij dit gespreksverslag. Er is niet over gesproken tijdens dit gesprek.
- * De zin 'Voor afspraken omtrent omgang en verdeling van huisvesting kinderen is van belang om contact op te nemen met gemeente/mediatie' hoort niet thuis in dit verslag. Deze verwijzing heeft verweerder pas gedaan na escalatie thuis op donderdag 10 juni jl. Er is niet over gesproken tijdens deze afspraak.'

17. Op 14 juli 2021 verzocht klager om vernietiging van het gespreksverslag.

18. Op 15 juli 2021 vond een escalatie plaats in de echtelijke woning waarbij ouders en de kinderen aanwezig waren. Diezelfde dag berichtte klager aan verweerder dat hij de professionele relatie van de praktijk met zoon X beëindigde.

19. Bij e-mail van 15 juli 2021 deelde verweerder de ouders mee dat het gespreksverslag niet zou worden vernietigd. In deze e-mail stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'Vanuit klager hebben wij een verzoek tot vernietiging van het gespreksverslag van 10 juni 2021 gekregen. Na overleg met onze beroepsgroep zijn wij tot de conclusie gekomen dat gezien de aard van het gesprek waarbij zorgen omtrent de thuissituatie werden besproken de beroepscode ons niet in staat stelt het verslag te vernietigen. Daarbij mag zoals eerder aangegeven wel vanuit beide ouders nog een eigen zienswijze of aanpassingen doorgegeven worden zodat deze in de uiteindelijke versie onderaan het document toegevoegd kunnen worden.'

20. Op 20 juli 2021 deed verweerder een melding bij Veilig Thuis van een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld door klager. Bij e-mail van dezelfde dag aan beide ouders bevestigde verweerder de beëindiging van de professionele relatie met zoon X en ouders. Op 21 juli 2021 droeg verweerder het dossier over aan de hoofdbehandelaar.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerder in de aanloop naar het zorggesprek op 10 juni 2021 klager niet actief en gelijk aan moeder heeft geïnformeerd. Klagers belangen en van zoon X zijn hierdoor geschaad. Klager had van verweerder een uitnodiging gekregen om samen met moeder naar de praktijk te komen voor een gesprek op 10 juni 2021. In dit gesprek heeft verweerder naar eigen zeggen 'De knuppel in het hoenderhok gegooid'. Er was sprake van een melding van moeder bij Veilig Thuis. Verweerder heeft in het gesprek aan klager gevraagd of hij per direct de echtelijke woning kon verlaten. Een alternatief was dat klager op een luchtbedje ging liggen in zijn werkkamer. Na het gesprek op 10 juni 2021 is klager bij zijn vader gaan wonen. Verweerder had het gesprek op 10 juni 2021 vooraf met moeder besproken en zij was dus al goed voorbereid. Klager wist van niets.

2. De tweede klacht is dat verweerder werkzaamheden heeft uitgevoerd die vielen buiten de aan hem verleende opdracht. Hij heeft namelijk partij gekozen voor moeder en geadviseerd over privé zaken die buiten het bereik van zijn opdracht vielen

3. De derde klacht is dat verweerder een gespreksverslag heeft gemaakt van het zorggesprek op 10 juni 2021 waarin niet besproken aanvullingen en toevoegingen staan. Verweerder heeft ouders de gelegenheid gegeven om op het concept-gespreksverslag te reageren. Klager heeft vervolgens het definitieve gespreksverslag ontvangen waarin moeder diverse aanvullingen had gedaan. Onderwerpen die niet waren besproken, staan wel in het verslag. Verweerder heeft ouders daarna

weer de kans gegeven om op het gespreksverslag te reageren maar klager wilde dat het verslag zou worden verwijderd uit het dossier.

4. De vierde klacht is dat verweerder zijn rol niet duidelijk heeft gecommuniceerd en deze ook niet schriftelijk heeft vastgelegd.

5. De vijfde klacht is dat verweerder bij e-mail van 20 juli 2021 aan ouders heeft laten weten dat een melding bij Veilig Thuis zou worden gedaan.

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

1.1. Ten aanzien van de eerste klacht deelt verweerder het volgende mee. Bij de start van de ouderbegeleiding is een behandelplan opgesteld. Dit is conform het bepaalde in artikel 6 van de Beroepscode 2017 besproken met beide ouders gezamenlijk. Na de start van de oudergesprekken heeft moeder haar zorgen gedeeld waarbij zij een beroep deed op geheimhouding (artikel 11 van de Beroepscode 2017). Na bespreking van deze zorgen met de hoofdbehandelaar is vanuit de praktijk besloten dat het wettelijk meldrecht van toepassing was zoals bedoeld in artikel 12 van de Beroepscode 2017. Verweerder heeft aangegeven dat hij in het volgende oudergesprek de zorgen met beide ouders zou bespreken. Moeder heeft haar zorgen geuit over de reactie van klager op 10 juni 2021. Daarop is moeder doorverwezen naar de wijkagent.

1.2. Verweerder heeft het gesprek op verzoek van moeder veranderd van een digitaal in een fysiek gesprek. Op 10 juni 2021 heeft het gesprek plaatsgevonden voordat verdere stappen richting Veilig Thuis zouden worden genomen. In dit gesprek zijn de zorgen besproken en is een aantal afspraken gemaakt. Het verslag van het gesprek is met beide ouders gedeeld. Beide ouders hebben de kans gekregen om een correctie door te geven en/of een eigen verklaring toe te voegen. Daarbij is besproken dat met het oog op de komende periode de ouders apart van elkaar ouderbegeleidingsgesprekken kregen aangeboden.

1.3. Aan het begin van het gesprek is direct aangegeven dat in de omgeving enkele zorgen aanwezig waren. Voorts is aangegeven dat verweerder van moeder had begrepen dat het sociaal netwerk al een melding had gedaan bij Veilig Thuis. Daarbij is besproken dat de huidige conflicten moesten stoppen omdat ze schadelijk waren voor de ontwikkeling van zoon X. Klager heeft verklaard verbaasd te zijn en niet op de hoogte van de spanning. Verweerder heeft daarop aan moeder gevraagd welke mogelijkheden zij had om afstand te nemen. Moeder heeft meegedeeld dat zij niet terecht kon bij haar ouders en liever niet in de werkkamer van klager ging slapen. Zij heeft gevraagd of klager het zag zitten om apart van elkaar te slapen. Klager heeft zich hiermee akkoord verklaard tijdens het gesprek. Na afloop van het gesprek heeft verweerder van moeder vernomen dat klager had besloten om tijdelijk bij zijn vader te gaan logeren. Klager heeft dit telefonisch aan verweerder bevestigd.

2. Ten aanzien van de tweede klacht deelt verweerder mee dat hij buiten de opdrachtverlening heeft gehandeld vanwege het wettelijk meldrecht. Door escalaties in de thuissituatie werd duidelijk dat de conflicten tussen ouders het eerder opgestelde behandelplan onuitvoerbaar maakten. In overleg met de hoofdbehandelaar is vervolgens beoordeeld of de hulpvraag nog passend was bij de praktijk. Vervolgens is aan ouders bericht dat de praktijk niet kon bieden wat wenselijk was, namelijk begeleiding bij de interactie tussen ouders.

3. Ten aanzien van de derde klacht deelt verweerder mee dat het verslag van het gesprek op 10 juni 2021 is gedeeld met beide ouders. Beide ouders hebben de kans gekregen hierop een correctie door

te geven en/of een eigen verklaring toe te voegen zoals bedoeld in artikel 36 van de Beroepscode 2017. Naar aanleiding van klagers verzoek tot vernietiging van het gespreksverslag is contact opgenomen met het beroepsethisch spreekuur van de NVO. Hierin is besproken dat conform artikel 36 van de Beroepscode 2017 is gehandeld. Vernietiging van het dossier mocht niet plaatsvinden omdat in het verslag signalen werden besproken van kindermishandeling. Voorts was het zo dat er geen toestemming lag van moeder tot vernietiging van het verslag. Beide ouders moeten hiermee instemmen.

4. Ten aanzien van de vierde klacht deelt verweerder mee dat in het behandelplan en de zorgovereenkomst de doelen en rollen staan beschreven. In het gespreksverslag heeft verweerder vermeld welke veranderingen gingen plaatsvinden in de gesprekken met ouders en welke doelen centraal stonden. In het gespreksverslag staat ook dat een externe partij de conflicten tussen ouders diende te behandelen.

5. Ten aanzien van de vijfde klacht deelt verweerder mee dat moeder had meegedeeld dat de conflicten in de thuissituatie waren toegenomen. Zoon X zou hiervan getuige kunnen zijn. Daarom is besloten om het wettelijk meldrecht te hanteren zoals bedoeld in artikel 12 van de Beroepscode 2017. Dit is gebeurd in het belang van zoon X. De casus is vervolgens anoniem besproken met Veilig Thuis. Er werd besloten dat een melding op dat moment geen bijdrage zou leveren aan het proces. Met een medewerkster van het beroepsethisch spreekuur van de NVO is besproken dat pas melding bij Veilig Thuis zou worden gedaan als de hulpverlening aan zoon X zou worden gestopt. Na ontvangst van het verzoek tot beëindiging van de hulpverlening en het zicht op het gezin werd verloren, is mede op verzoek van Veilig Thuis een officiële melding gedaan bij Veilig Thuis.

6. Verweerder deelt tot slot mee dat hij het betreurt dat hij tegenover klager is komen te staan in de zorg voor en het vormgeven van de hulp aan zoon X. Terugkijkend was het wellicht beter geweest om het zorggesprek met de ouders afzonderlijk te voeren, zeker nu de signalen van moeder afkomstig waren. Verweerder zal hier in de toekomst nadrukkelijker aandacht voor hebben.

5. Aanvullende informatie van klager

1. Klager brengt in reactie op het verweerschrift, voor zover hier van belang, op 9 september 2021 nog het volgende naar voren.

1.1. Verweerder heeft het in zijn verweerschrift hoofdzakelijk over de periode ná 10 juni 2021. Van de veertig genoemde data in het verweer hebben 33 betrekking op de periode na 10 juni 2021. De klachten moeten naar de mening van klager worden beoordeeld naar de situatie op dat moment 'ex tunc' en niet op dit moment 'ex nunc'. Veel van de overgelegde stukken zijn dus niet relevant voor de beoordeling.

1.2. Niet moeder maar verweerder heeft in het gesprek op 10 juni 2021 aan klager gevraagd om het huis te verlaten of om ergens anders in de woning te gaan slapen.

1.3. Ten tijde van het gesprek op 10 juni 2021 zag verweerder geen reden om een melding te doen bij Veilig Thuis. Na de interventie van verweerder hebben inderdaad helaas escalaties plaatsgevonden.

2. Klager brengt in reactie op het verweerschrift, voor zover hier van belang, op 7 november 2021 nog het volgende naar voren.

2.1. Op 27 mei 2021 was al besloten om de ouderbegeleiding niet meer met de ouders gezamenlijk te doen. Verweerder zou beide ouders begeleiden vanuit separate sessies op voorstel van klager. De

opmerking in het gespreksverslag dat tijdens de bespreking op 10 juni 2021 is voorgesteld om de ouderbegeleiding apart voort te zetten is dus onjuist. Dit was al besloten.

2.2. Uit de diverse e-mails die bij het verweer waren gevoegd, leidt klager af dat tussen 4 en 10 juni 2021 enkele mails zijn gewisseld tussen verweerder en moeder en ook dat telefonisch contact tussen hen is geweest over de zorgen van moeder. Klager wist tot 10 juni 2021 van niets. Voorts blijkt hieruit dat het gesprek op 10 juni 2021 goed werd voorbereid over de boodschap, de tekst en de strategie. Vóór de gezamenlijke bespreking heeft geen hoor en wederhoor plaatsgevonden en ook daarna niet.

2.3. In het gesprek op 10 juni 2021 was verweerder strijdbaar richting klager. Hij deed volledig mee met de aanval van moeder op klager. Uiteindelijk heeft klager toen gekozen voor de optie om op een luchtbedje te gaan slapen. Voor verweerder was dit voldoende.

2.4. De beoordeling van verweerder dat sprake zou zijn van een acute en structurele onveiligheid is uitsluitend gebaseerd op de signalen van moeder.

2.5. Verweerder heeft het concept-verslag op 15 juni 2021 naar ouders gestuurd. De definitieve versie verstuurd hij op 7 juli 2021. Beide ouders hebben de gelegenheid gekregen om op het conceptverslag te reageren. Klager heeft een inhoudelijke opmerking gemaakt en moeder vijf opmerkingen. Drie van haar vijf opmerkingen waren aanvullingen op het gesprek en niet besproken op 10 juni 2021. Klagers verzoek om moeders opmerkingen niet te vermelden in het verslag, heeft verweerder niet ingewilligd. Deze aanvullingen zijn ernstige verwijten en niet ter sprake gebracht op 10 juni 2021. Inmiddels ligt dit verslag bij Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming.

2.6. Klagers klachten hebben grotendeels betrekking op het gesprek van 10 juni 2021 en het gespreksverslag. Wat er daarna is gebeurd, is niet of minder relevant voor de beoordeling van zijn klachten. Blijkbaar wil verweerder alsnog aantonen dat hij adequaat heeft gehandeld en dat klager terecht is aangepakt.

6. De hoorzitting

1. Klager bracht in de hoorzitting van 15 december 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren. Vóór het gesprek op 10 juni 2021 was er geen sprake van een conflict tussen de ouders. Daarna is de situatie geëscaleerd. Dit is veroorzaakt door het gesprek op 10 juni 2021 en de dreiging met Veilig Thuis. Verweerder heeft de conflicten veroorzaakt. Er speelden heel veel emoties. Uit het dossier blijkt dat de conflicten zijn toegenomen na het zorggesprek. Dit was niet nodig geweest.

2. Verweerder bracht in de hoorzitting van 15 december 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. In reactie op de vraag van het College wat verweerder heeft gedaan met de informatie die hij heeft ontvangen voorafgaand aan het gesprek met ouders op 10 juni 2021, antwoordde verweerder dat de praktijkhouder in deze periode zijn werkbegeleider was. De informatie van moeder heeft hij besproken in het werkbegeleidings-overleg met de praktijkhouder. Zij hebben toen samen besloten dat het wenselijk was om in het eerstkomende gesprek met ouders de zorgen te bespreken. Verweerder heeft dit besluit niet opgenomen in het logboek van het dossier omdat dit punt in de werkbegeleiding is besproken. Verweerder houdt hiervan een persoonlijk logboek bij dat zijn eigen proces betreft.

2.2. Verweerder heeft overwogen om klager vóór het gesprek op 10 juni 2021 te informeren over wat moeder in haar e-mails had ingebracht omdat dit altijd wordt gedaan in dit soort zaken. Hij denkt

dat hij dit uiteindelijk niet heeft gedaan omdat in eerdere gesprekken (waarin het behandelplan is besproken en een gesprek daarna) de ouders nog met elkaar communiceerden. Dit feit gecombineerd met de mooie resultaten in de behandeling, leidden ertoe dat is besloten om de informatie van moeder te bespreken in het zorggesprek op 10 juni 2021. Vóór het zorggesprek werden de gesprekken altijd met ouders gezamenlijk gevoerd en is altijd open over de problemen gesproken. In deze gesprekken kwam ook aan de orde dat als de ouders niet meer in één huis woonden, de gesprekken zouden worden losgekoppeld omdat de zoon dan gedeeltelijk bij vader en gedeeltelijk bij moeder zou verblijven. Voorafgaand aan het zorggesprek heeft verweerder twee keer met ouders gesproken. Op 10 juni 2021 zag hij hen voor de derde keer.

2.3. In reactie op de vraag van het College om in te gaan op klagers stelling dat verweerder het gesprek op 10 juni 2021 aanving met de opmerking dat hij 'de knuppel in het hoenderhoek moest gooien', antwoordde verweerder dat hij deze terminologie niet heeft gebruikt. Hij heeft wél gezegd dat hij 'met de deur in huis zou vallen'. Verweerder beseft dat het een belastend gesprek zou worden omdat slecht nieuws op komst was.

2.4. Al vrij snel na het zorggesprek was duidelijk dat het onmogelijk was om aan de wensen van vader én moeder te voldoen. Toen is de gemeente ingeschakeld. De gemeente stelde zich echter op het standpunt dat de praktijk dit zelf moest oplossen. De praktijk werd hierdoor geforceerd om toch de gesprekken te blijven aanbieden. Pas na overleg met Veilig Thuis heeft Veilig Thuis de gemeente bericht dat de praktijk van verweerder deze casus niet (meer) kon doen omdat de hulpverlening ontoereikend zou zijn zowel richting klager als richting moeder.

2.5. In reactie op de vraag van het College of verweerder bedoelt te zeggen dat de afweging in de praktijk is geweest dat het beter was om betrokken te blijven bij de zaak wetende dat de hulpverlening niet optimaal was, dan de hulpverlening te beëindigen wetende dat dan niemand meer zicht zou hebben op de situatie, antwoordde verweerder dat dit inderdaad een overweging is geweest. Bovendien heeft klager in de week na het zorggesprek nog aangegeven te willen doorgaan met de gesprekken. Later heeft klager meegedeeld dit niet meer te willen. Moeder heeft verklaard wel behoefte te hebben aan de gesprekken. Deze hebben ook plaatsgevonden.

2.6. In het zorggesprek zijn over en weer beschuldigingen geuit. Verweerder heeft geprobeerd deze zo veel mogelijk uit het verslag te houden. Hij heeft meer zijn gevoel erachter opgenomen. Een verslag geeft uitdrukking aan een bepaald gevoel. Hij heeft geprobeerd het centrale conflict tussen ouders op te schrijven. Het conflict ging in tegen de hulpvraag waarvoor klagers zoon was aangemeld. Aan het verslag heeft hij toegevoegd dat de gemeente om advies was gevraagd omdat hij dit een relevant punt vond. Het is juist dat dit niet aan de orde is geweest in het zorggesprek op 10 juni 2021. Verweerder vond dit relevant omdat het wenselijk was om buiten de behandelrelatie om iets van mediation in te zetten tussen de ouders. Na afronding is het verslag naar ouders gestuurd met het verzoek te reageren. De reacties van ouders zijn aan het verslag toegevoegd. Hierin zijn geen wijzigingen aangebracht. Deze aanpak is besproken in het beroepsethisch spreekuur van de NVO.

2.7.1. Het eerste contact met Veilig Thuis is gelegd door iemand uit het sociale netwerk van moeder. Verweerder heeft dit in het gesprek op 10 juni 2021 benoemd maar hij heeft hiermee verder niets gedaan. Vervolgens hebben de hoofdbehandelaar (dit was toen nog de praktijkhouder) en hij telefonisch contact opgenomen met Veilig Thuis en de casus anoniem voorgelegd. Tijdens dit gesprek werd duidelijk dat de gemeente zijn verantwoordelijkheid niet had genomen in deze zaak. Veilig Thuis is hier vervolgens achteraan gegaan.

2.7.2. Verweerder kan niet vertellen waarom Veilig Thuis de zaak had doorverwezen naar het Sociaal Loket van de gemeente. Hij weet ook niet wat het Sociaal Loket heeft gedaan. Toen Veilig Thuis uiteindelijk wél was betrokken, heeft het ook heel lang geduurd. Een onderzoeker van Veilig Thuis

heeft contact met de praktijk opgenomen met een vraag naar de actuele situatie. Toen is besproken dat de behandelingen goed verliepen en de ouder-kind interactie heel positief was. De conflicten tussen ouders vergrootten echter de angsten bij de zoon om te worden verlaten. Daar lagen grote risico's. Ook is besproken dat de praktijk het heel belangrijk vond dat het contact tussen klager en zoon bleef bestaan omdat de angsten groter zouden worden als dat contact werd verbroken. Op een gegeven moment is een periode van rust ontstaan. De zoon gaf ook aan dat het zo fijn was dat zijn ouders minder ruzie maakten met elkaar. In deze periode zag de praktijk een bepaald herstel. Daarom was het niet wenselijk om toen een melding te doen bij Veilig Thuis. De hoop was in die tijd meer gericht op de inzet van mediation. Maar dit heeft door verschillende factoren heel lang geduurd. Op 20 juli 2021 is een melding bij Veilig Thuis gedaan omdat verweerder en de hoofdbehandelaar het zicht op de casus waren verloren. De onderzoeker van Veilig Thuis heeft toen gevraagd om een melding te doen.

2.8. Er is ook gekeken naar de eigen praktijkvoering. Besloten is om bij volgende soortgelijke zaken eerder het Sociaal Team in te zetten en om dan tegen de ouders te zeggen dat het passender is om met hun zorgen naar het Sociaal Team te gaan. Op deze manier kan eerder hulp worden geboden en blijft de relatie tussen de klant en de praktijk bestaan. Helaas heeft het niet zo kunnen lopen in deze zaak.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 is een aangepaste versie van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de nog niet aangepaste Beroepscode 2017 van toepassing omdat de gedragingen waarover wordt geklaagd, plaatsvonden vóór 1 september 2021.

1. Artikel 6 van de Beroepscode 2017 (Gelijkwaardigheid van twee wettelijk vertegenwoordigers) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'Indien een cliënt tot 16 jaar twee wettelijk vertegenwoordigers heeft, komt de pedagoog de verplichtingen uit deze beroepscode op gelijke wijze na jegens beide wettelijk vertegenwoordigers. Dat wil zeggen dat de pedagoog:

(...)

- beide wettelijk vertegenwoordigers actief en op gelijke wijze informeert over de uitvoering van de opdracht; (...)

2. Artikel 12 van de Beroepscode 2017 (Wettelijke meldrechten) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. Indien de pedagoog een redelijk vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld heeft, kan hij -zo nodig zonder toestemming van de cliënt- een melding doen bij (...) (*bedoeld wordt Veilig Thuis; CvT*). De pedagoog volgt bij signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld de stappen van de meldcode die op hem van toepassing is om tot een goed besluit te komen over het al dan niet doen van een melding.'

3. Artikel 36 van de Beroepscode 2017 (Recht op correctie, eigen verklaring en vernietiging) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'4. De cliënt kan de pedagoog verzoeken om vernietiging van (delen van) het dossier. In reactie op dit verzoek vernietigt de pedagoog (de betreffende delen van) het dossier, tenzij gegevens uit het dossier van aanmerkelijk belang moeten worden geacht voor een ander dan de cliënt. Indien de wettelijk vertegenwoordiger namens de cliënt om vernietiging verzoekt, kan vernietiging ook worden geweigerd indien de pedagoog meent dat vernietiging van (delen van) het dossier in strijd is met de zorg van een goed pedagoog voor de cliënt.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2.1. De eerste klacht is dat verweerder in de aanloop naar het zorggesprek op 10 juni 2021 klager niet actief en gelijk aan moeder heeft geïnformeerd. Verweerder had het gesprek op 10 juni 2021 vooraf met moeder besproken en zij was dus al goed voorbereid.

2.2. Gebleken is dat verweerder zowel met klager als met moeder een professionele relatie onderhield in het kader van de hulpverlening aan zoon X. Deze was begin 2021 gestart. Verweerder verzorgde de ouderbegeleiding in de vorm van gesprekken met ouders om hun zoon te ondersteunen. In dit kader was op 10 juni 2021 een zorggesprek gepland. Op basis van artikel 6 van de Beroepscode 2017 berust op de pedagoog de verplichting om beide ouders actief en op gelijke wijze te informeren over de uitvoering van zijn opdracht. Verweerder heeft niet voldaan aan dit vereiste door klager niet te informeren over de diverse e-mails die moeder naar hem had gestuurd en over de gevoerde telefoongesprekken voorafgaand aan het zorggesprek. Verweerder geeft voor deze omissie als verklaring dat de ouders in eerdere gesprekken nog met elkaar communiceerden en dat in de behandeling van zoon X mooie resultaten werden behaald. Deze punten vormen hiervoor geen rechtvaardiging. Hierbij is van belang dat verweerder wist dat de ouders in een scheiding waren verwickeld en dat het een moeilijk gesprek zou worden. Moeder had immers aan verweerder laten weten dat zij op 10 juni 2021 over de verhuizing van klager wilde spreken. Bovendien wist verweerder dat vanuit het sociale netwerk een melding bij Veilig Thuis over klager was gedaan van kindermishandeling of huiselijk geweld. Verweerder had moeten inschatten dat de kans groot was dat dit aan de orde zou komen op 10 juni 2021 en klager hierover tevoren moeten informeren. Verweerder heeft met de gekozen aanpak een verkeerde inschatting gemaakt. Dit kan verweerder worden verweten omdat hij als pedagoog een eigen verantwoordelijkheid heeft richting zijn cliënten. Deze klacht is gegrond.

2.3. Ten overvloede overweegt het College nog het volgende. Verweerder heeft naar eigen zeggen voorafgaand aan het zorggesprek de informatie van moeder met zijn werkbegeleider (en toen nog hoofdbehandelaar) besproken. Toen is besloten om de zorgen over het gezin pas op 10 juni 2021 te bespreken. Ook is toen kennelijk besloten dat verweerder het gesprek met ouders alleen kon voeren. Het College vindt dit een onbegrijpelijk en onjuist besluit maar rekent dit verweerder niet aan omdat hij relatief onervaren was. Niet verweerder maar zijn werkbegeleider, tevens hoofdbehandelaar, had moeten inzien dat verweerder een dergelijk complex gesprek in een dergelijk complex dossier niet alleen kon voeren maar dat zij zelf of een ervaren collega hierbij aanwezig had moeten zijn.

2.4. Het College overweegt voorts ten overvloede dat verweerder niet alleen in zijn persoonlijk logboek van de werkbegeleiding maar ook in het dossier van deze casus had moeten opnemen wat zijn redenen waren om klager niet tevoren te berichten over de informatie van moeder.

3.1. De tweede klacht is dat verweerder werkzaamheden heeft uitgevoerd die vielen buiten de aan hem verleende opdracht. Verweerder had op 10 juni 2021 partij gekozen voor moeder en geadviseerd over privé zaken, zo stelt klager. Het is aannemelijk dat klager hiermee doelt op de discussie tussen ouders op 10 juni 2021 over de slaaplocatie van klager. Niet is gebleken dat deze

klacht betrekking heeft op de melding van verweerder bij Veilig Thuis zoals verweerder veronderstelt in zijn verweerschrift.

3.2. In het zorggesprek is gesproken over de slaaplocatie van klager tot het moment dat hij definitief zou vertrekken uit de echtelijke woning. Verweerder ontkent dat hij in dit kader woorden heeft gebruikt als 'de knuppel in het hoenderhok gooien'. Wél heeft hij in het gesprek gezegd dat hij 'met de deur in huis zou vallen'. Uit deze mededeling blijkt echter niet dat verweerder partij had gekozen voor moeder. Dit is ook anderszins niet gebleken. Ook is niet komen vast te staan dat verweerder met zijn handelwijze in het zorggesprek buiten zijn opdracht is getreden. Er was namelijk sprake van een potentieel schadelijke situatie voor zoon X nu bij moeder de perceptie bestond dat klager ergens anders moest slapen en een melding over klager bij Veilig Thuis was gedaan vanuit het sociale netwerk van moeder. Verweerder handelde dan ook niet buiten zijn opdracht door de slaaplocatie van klager aan de orde te stellen. Deze klacht is ongegrond.

4.1. De derde klacht is dat verweerder een gespreksverslag heeft gemaakt van het zorggesprek op 10 juni 2021 waarin niet besproken aanvullingen en toevoegingen staan.

4.2. Verweerder mailde een eerste versie van het verslag op 15 juni 2021 naar ouders. Op 7 juli 2021 mailde hij het definitieve verslag naar ouders waaraan hij de opmerkingen van ouders had toegevoegd. Hiermee heeft hij correct gehandeld. Gebleken is echter dat verweerder een aantal punten aan het verslag heeft toegevoegd die niet in het zorggesprek aan de orde zijn geweest. Zo vermeldde verweerder -terwijl dit niet is besproken op 10 juni 2021- onder 'Plan' dat het van belang is om contact op te nemen met de gemeente voor het maken van afspraken over de omgang met en huisvesting van de kinderen. Hij voegde dit naar eigen zeggen toe omdat hij dit een relevant punt vond. Dit kan zo zijn, hiermee wordt echter ten onrechte de indruk gewekt dat partijen en verweerder hierover op 10 juni 2021 hebben gesproken. Hetzelfde geldt voor het later genomen besluit van klager om tijdelijk bij zijn vader te gaan wonen. Het verslag van een zorggesprek moet bestaan uit een samenvatting van wat is besproken inclusief de gemaakte afspraken. Aanvullende informatie kan worden toegevoegd, maar dit moet dan wel expliciet als zodanig worden vermeld. Een verslag geeft geen 'gevoel' weer zoals verweerder stelt maar dient feitelijk en objectief te zijn. Een verslag dient ook een dagtekening te bevatten. Het besluit om klagers verzoek van 14 juli 2021 om vernietiging van het verslag niet te honoreren, heeft verweerder wél terecht genomen. Het College is het eens met verweerder dat dit in strijd is met de zorg van een goed pedagoog zoals bedoeld in artikel 36 vierde lid van de Beroepscode 2017 gelet op de gespannen situatie in het gezin en de inmiddels bestaande contacten met Veilig Thuis. Bovenstaande feiten en omstandigheden in onderling verband bezien, leiden tot de conclusie dat verweerder op dit onderdeel beter had kunnen handelen maar dat dit handelen niet van een zodanige ernst is dat hij is getreden buiten de grenzen van wat van een redelijk bekwame beroepsuitoefenaar kan worden verwacht. Deze klacht is dan ook ongegrond.

5. De vierde klacht is dat verweerder zijn rol niet duidelijk heeft gecommuniceerd en deze ook niet schriftelijk heeft vastgelegd. Hiervan is niet gebleken. In het op papier staande behandelplan dat verweerder samen met collega A in april 2021 opstelde, staat de rol van verweerder duidelijk omschreven, namelijk het bieden van ouderbegeleiding in de vorm van tweewekelijkse gesprekken. Ook de doelstelling van de ouderbegeleiding staat in het behandelplan vermeld. Deze klacht is ongegrond.

6.1. De vijfde klacht is dat verweerder bij e-mail van 20 juli 2021 aan ouders heeft laten weten dat een melding bij Veilig Thuis zou worden gedaan.

6.2. Op basis van artikel 12 eerste lid van de Beroepscode 2017 moet een pedagoog bij signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld de stappen volgen van de meldcode van zijn beroep om tot

een goed besluit te komen over het al dan niet doen van een melding. De meldcode van pedagogen hanteert de volgende vijf stappen: het in kaart brengen van de signalen, het overleggen met een collega of Veilig Thuis, het houden van een gesprek met betrokkenen, het wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling en het besluiten over het al dan niet doen van een melding bij Veilig Thuis. In deze zaak heeft verweerder samen met de hoofdbehandelaar, op 17 juni 2021 de zaak telefonisch en anoniem voorgelegd aan Veilig Thuis na een escalatie op 10 juni 2021 in de thuissituatie waarbij zoon X aanwezig was. Hiermee heeft hij de eerste stappen van de meldcode gevolgd. Besloten werd toen om pas een melding bij Veilig Thuis te doen als de hulpverlening aan zoon X zou worden gestopt en het zicht op het gezin was verdwenen. Hiervan was op 15 juli 2021 sprake toen opnieuw sprake was geweest van een escalatie in de thuissituatie en klager de professionele relatie met zoon X beëindigde. Verweerder heeft de situatie vervolgens gewogen en op 20 juli 2021 -op verzoek van Veilig Thuis- een melding gedaan bij deze instantie. Gelet op het bovenstaande heeft verweerder in voldoende mate de stappen van de meldcode gevolgd en kon hij in redelijkheid besluiten om de onderhavige melding te doen. Deze klacht is ongegrond.

7. Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat het College het in algemene zin zinvol acht wanneer pedagogen die aan het begin van hun carrière staan een regionale beroepscodebijeenkomst bijwonen van de NVO. In deze bijeenkomsten wordt ingegaan op de inhoud van de Beroepscode en de implicaties daarvan voor de dagelijkse praktijk. De Beroepscode bevat kwalitatieve, morele en ethische regels die een leidraad vormen voor het handelen van elke academisch geschoolde (ortho)pedagoog. Het College geeft verweerder in overweging om een dergelijke bijeenkomst (nogmaals) bij te wonen. Voorts kan het verhelderend werken om supervisie buiten de praktijk te volgen. Verweerder kan daar in een veilige omgeving bespreken op welke wijze zijn werkzaamheden in de praktijk zijn georganiseerd en waar eventuele verbeteringen mogelijk zijn.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De eerste klacht is gegrond. De tweede, derde, vierde en vijfde klacht zijn ongegrond.

Het College acht het gelet op het bovenstaande passend om verweerder een maatregel op te leggen. Aan verweerder wordt de disciplinaire maatregel van een waarschuwing opgelegd. Met het opleggen van een waarschuwing wil het College uitdrukken dat er sprake is van een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. De waarschuwing heeft geen gevolgen voor de beroepsuitoefening van verweerder. Het College is van oordeel dat verweerder ondanks zijn handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, zijn werkzaamheden kan blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 14 februari 2022 door het College van Toezicht.

De heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter
mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris